

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබ සමාජ සේවකයන් වේ. ඔබ මෙම ලෝකය සතුට, සාමය හා පාරිශුද්ධත්වයෙන් පිරී ලොවක් බවට පත් කරවීම උදෙසා, ඔබගේ ශරීරය, මනස හා ධනය ප්‍රයෝජනවත් ලෙස පාවිච්චියට ගත යුතුයි.

ප්‍රශ්නය: මායා පරාජය කරලීම උදෙසා වූ ආයුධය කුමක්ද, එම ආයුධය පාවිච්චියට ගන්නා ක්‍රමය කුමක්ද?
පිළිතුර: මායා පරාජය කරලීම සඳහා ඔබ ළඟ ස්ව-දර්ශන වක්‍රය තිබෙනවා. මෙය භෞතික ආයුධයක් නොවේ. ඉතා සරල ලෙස ඔබගේ මනස "මන්මනාවි" තත්ත්වයේ ස්ථාවර කර ගන්න. "හම් සෝ, සෝ හම්" මන්ත්‍රය සිහිපත් කරන්න (මම සිටි අන්දමටම මම නැවත පත්වෙමි). මේ ක්‍රමයෙන් මායාගේ උගුර කැපී යන අතර, ඔබ මායා පරාජය කළ අය බවට පත්ව ලොව පාලකයන් බවට පත් වනු ඇත.

ගීතය: මේ පාපයෙන් පිරි ලෝකයෙන් ඉවතට, සුව පහසුව ඇති තැනකට අපව ගෙන යන්න!

මිමි ශාන්ති. බ්‍රහ්මාගේ මූලයෙන් උපන් නිර්මාණය, බ්‍රහ්මන්වරුන් වන ඔබ දන්නවා. මේ කලී යුගය පාපයෙන් පිරි ලෝකයක්. ඒ වගේම ස්වර්ණමය යුගය අභිචාරයෙන්ම පිවිතුරු, පුණ්‍යවත් ලෝකයක් බව. පිරිසිදු පුණ්‍යවත් මනුෂ්‍ය ජීව භෞද්‍ර උපතක් ගන්නා බවත්, පාපකාරී මනුෂ්‍ය ජීව නරක උපතක් ගන්නා බවත් දරුවන්ට විස්තර කර දී තිබෙනවා. මේ ලෝකය දැන් පාපකාරී ජීවයන්ගෙන් පිරි ලෝකයකි. දැන් දරුවන්ගේ බුද්ධිය තුළ මෙම දැනුම තිබෙනවා. සාමයේ දේශය හඳුන්වන්නේ උත්තරීතර දැනවිට ලෙසයි. මෙය දුකින් පිරි දේශයයි. භාරතය ස්වර්ණමය යුගයක් ලෙස තිබෙනා කළ එය සතුටින් පිරි දේශයක් වූවා. අප දැන් සාමයේ දේශය කරා නැවතත් යා යුතුයි. පසුව අපි සාමයේ දේශය වෙත යන්නෙමු. ඒ සතුටු දේශයේ පාරිශුද්ධත්වය, සාමය හා සතුට යන තුනම තිබෙනවා. මේ දුකින් පිරි දේශයේ තිබෙන්නේ දුක, අපිරිසිදු බව හා සාමයෙන් තොර තත්ත්වයන් පමණයි. ඔබ මේ කරුණු තුනම වටහා ගත යුතුයි. මේ තුනම භාරතයේ තිබෙනා කළ, එය හඳුන්වන්නේ සතුටේ දේශය ලෙසයි. ඔබ දැන් ඔබගේ ශරීරය, මනස හා ධනය ආදී සියල්ලක්ම බාබාට කැප කරනවා. ඔබ, තම ශරීරය මනස හා ධනය ආදීන්ගෙන් භාරතයට සේවය කරනවා. සේවය සිදු වන්නේත් ශරීරයෙන්ම පමණයි. සමාජ සේවකයන් ඔවුන්ගේ ශරීරයෙන් සේවය කරනවා. සමහරු තම මුදල් වලිනුත් සේවය කරනවා. නමුත්, මෙලොව කිසිම කෙනෙක් මනසින් සේවය කරන්නේ කෙසේද යන්න ගැන දන්නේ නැහැ. බාබා පැමිණ "මන්මනාවි" යන්නෙහි අර්ථය පැහැදිලි කර දෙනවා: ඔබ සතුටේ උරුමය ලබා ගන්නා වූ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය සිහිපත් කරන්න. "මන්මනාවි" යනු සෑම කෙනෙකුගේම බුද්ධිය පියා වෙත යොමු විය යුතුයි යනුයි. වෙන කිසිම මනුෂ්‍යයෙකුට මෙසේ කිව නොහැකියි. මිනිසුන්ට ඕනෑම ආකාරයකින් සේවය කිරීමේ හැකියාව ඇති නමුත් ඒ කිසිම කෙනෙකුට මනසින් සේවය කිරීමේ හැකියාව නැත. මිනිස්සු මනසේ සාමය ඇති කර ගන්නේ කෙසේදැයි විමසනවා. මනස හා බුද්ධිය ජීවයේ ඉන්ද්‍රියන් වේ. ඒ වගේම ඉන්ද්‍රියන් වූ කලී ශරීරයේ අංගෝපාංගයි. ඉතින්, බාබා මෙහි අසුන්ගෙන විස්තර කරනවා: ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්න. ඔබගේ පියා මෙන්ම සතුටේ දේශය සිහිපත් කර, මේ දුකින් පිරි දේශය අමතක කර දමන්න. මනසින් සේවය කිරීම යනු මෙයයි. මෙසේ කරනා අය පමණයි මායාගේ ඔළුව කපා දමා මායාව පරාජය කර දමන්නේ. ස්ව-දර්ශන වක්‍රයෙන් මිනිසුන්ගේ ඔළු කපා දමනවා කියා දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. දේවතාවන් ළඟ පව් කිරීමට එවැනි උපකරණ නැහැ. ක්‍රිස්තෝ ස්ව-දර්ශන වක්‍රයෙන් උගුරු කපා දමනවායි මිනිසුන් සිතනවා. එය පාපකාරී ක්‍රියාවක්. ඉතින් දේවතාවන්ට එවැනි දේ කිරීමට හැකියාවක් ඇත්තේ නැහැ. ස්ව-දර්ශන වක්‍රය තිබෙන්නේ මිනිසුන්ගේ ඔළු කපා දමීමට නොවේ: එය මායා පරාජය කර දමීමේ ක්‍රමයයි. ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකැවීමෙන්, අප මායා පරාජය කොට දේවතාවන් බවට පත් වෙන්නවා. ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකැවීමෙන් තමයි ඔබ මායා පරාජය කර දමන්නේ. මෙය ඔබගේ ආයුධයයි. හක්ගෙඩිය තිබෙන්නේ ඔබ ලබා ඇති දැනුම ව්‍යාප්ත කරලීම උදෙසායි. බාබා, ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන ආකාරය ඔබට කියා දෙනවා. මන්ද, එවිට ඔබට ලොව අධිරාජ්‍යයන් බවට පත් වීමට හැකි වෙනවා. අපි දැන් සාමයේ දේශය වෙත යන්නෙමු. පසුව අප සතුටේ දේශය වෙත යනවා. බාබා අපට මේ සෑම දෙයක්ම උගන්වා තිබෙනවා. පියා හැර වෙන කිසිම කෙනෙකුට අපට ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නන් බවට පත් කළ නොහැකියි. දැන් ඔබ දේවියන්ගේ නිර්මාණයකි. පසුව ඔබ විෂ්ණුගේ නිර්මාණය බවට පත් වෙනවා. විෂ්ණුව පෙන්නුම් කර තිබෙන්නේ ස්ව-දර්ශන වක්‍රයේ සංඛ්‍යාතයන් සමඟයි. ඔබ උත්සාහ දරන්න. කෙනෙකුට මෙය විස්තර කර දීම පහසු දෙයක්. ජීව පැමිණ සිටිනා, පියාගේ නිවහන වන ඒ සාමයේ දේශය සිහිපත් කරන්න. දැන් තිබෙන්නේ අපායයි. ඉතින් අප දැන් දිව්‍යලෝකය වෙත යා යුතු වෙනවා. පියා සිහිපත් කිරීමෙන්, ඔබගේ සියලු පාප නැති වී යනවා. කොහොමනමුත්, පියා සමඟ සම්පූර්ණයෙන් යෝගා නොවේ නම්, ඔබට දැනුම ධාරණය කර ගත නොහැකි වන අතර, අන් අයට විස්තර කිරීමටත් නොහැකි වනවා. බ්‍රහ්ම කුමරුන් හා කුමරියන් වන ඔබ බ්‍රහ්මාගේ මූලයෙන් උපන් නිර්මාණයයි. බී.කේ. ලෙස හැඳින්විය හැක්කේ පාරිශුද්ධත්වය රකිනා අය පමණයි. පාරිශුද්ධත්වයෙන් යුතුව සිටින්නේ නැති අය බ්‍රහ්මාගේ මූලයෙන් උපන් නිර්මාණය හෝ ශිව බාබාගේ මුණුපුරු මිණිපිරියන් ලෙස හෝ හැඳින්විය නොහැකියි. කෝපය සහ තණ්හාව යනු වෙනත් කරුණු දෙකකි. කොහොමනමුත්, පාරිශුද්ධත්වය නොරකින අය, බ්‍රහ්මීන් ලෙස හැඳින්වීම වැරදියි. එවන් වූ පාප තිබෙන, පාපයෙහි ගැලෙනා අය බ්‍රහ්මීන් වංශයට අයත් වන්නේ නැහැ. අපි පාරිශුද්ධත්වය රකිනා බව විස්තර කර දීමට ඔබට පුළුවනි. කොහොමනමුත්, පාපයෙහි ගැලී නරක අතට යන අයට තමා බ්‍රහ්මීන් කෙනෙක් ලෙස හඳුන්වා ගැනීමේ අයිතිය නැහැ. දුරාවාරයෙහි හැසිරීම පාපයක්. එවැනි අපිරිසිදු අයට මෙහි පැමිණිය නොහැකියි. කොහොමනමුත්, කුමන හෝ කරුණක් නිසා ඔවුන්ට මෙහි පැමිණීමට අවසර දෙනවා. බලන්න, ගොඩනැගිල්ලක වැඩ කරනා සෑම කෙනෙකුම අභිචාරයෙන්ම අපිරිසිදුයි. කොහොමනමුත්, බ්‍රහ්මීන් අයට එම වැඩේ කරන්න බැහැ. එමනිසා, ඒ මිනිසුන්ගෙන් උදව් ගැනීමට ඔවුන්ට සිදු වෙනවා. කෙනෙක් උදව්කාරයෙක් වුවහොත්, ඔහුට නැවතීමට ඉඩ දෙනවා. ඇත්තෙන්ම, අපිරිසිදු වන කිසිම කෙනෙකුට මෙහි නැවතීමට අවසර නැහැ. මෙය පාරිශුද්ධත්වයට පත් වීම සඳහා වූ ස්ථානයයි. ඉතින් අපිරිසිදු අය

අනිවාර්යෙන්ම එනවා. භාරතය පිරිසිදුව තිබුණේ ස්වාමිපුරුෂයා හා භාර්යාව දෙදෙනාම පවිත්‍රව සිටි අවදියේයි. ලක්ෂ්මි හා නාරායන් ස්වාමිපුරුෂයා හා භාර්යාව දෙදෙනාම සම්පූර්ණයෙන්ම පාපයෙන් තොර වූවා. අපිම ඔවුන්ට ප්‍රශංසා කරනවා. ඔබ දැන් ඉන්නේ සංගම් යුගයේයි. බාබා, අපිරිසිදු අය පාරිශුද්ධත්වයට පත් කිරීම උදෙසා සංගම් යුගයේ දී මෙහි එනවා. පාපයෙහි ගැලෙනා අයට හඳුන්වන්නේ අපිරිසිදු අය ලෙසයි. සන්යාසීන් විෂ අත්හැර දමනවා. ඉතින් අපිරිසිදු මිනිස්සු ගිහිනි ඔවුන් ඉදිරියේ දණ නමනවා. 'පාපය' යන වචනය ඉතාමත් නරකයි. පාපයෙන් නිදහස් වීම යනු පාපයෙන් තොර වීමයි. පාපයෙහි ගැලෙනා අයට හඳුන්වන්නේ පාපතරයෝ ලෙසයි. මෙය ගණිතා මධ්‍යමයි. බාබා කියනවා: සෑම වක්‍රයකදීම අපිරිසිදු අය පාරිශුද්ධත්වයට පත් කොට ඔවුන්ට ඒ පිවිතුරු ලෝකයේ පාලකයන් බවට පත් වීමට සුදුස්සන් බවට පත් කරවීම උදෙසා මා සංගම් යුගයේදී පැමිණෙනවා. දිව්‍යලෝකයේ නිර්මාණකරුවා විසින් ජීවයන්ට, දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත් කරවනු ඇත. දේවතාවන්, ස්වාමියා හා පාලකයාට අයිති වූවන් වන බව බාබා විස්තර කළ යුතුයි: ඔවුන් දැන් අනාථයන් බවට පත් වෙලා. මෙය සෑම කෙනෙක්ම දිගින් දිගටම එකිනෙකාට දුකට පත් කරවන්නා වූ දුකින් පිරි ලෝකයයි. පළමු වැනිම දුක වන්නේ රාගය නම් වූ කඩුවයි. මෙමගින් ඔබ මුළු සිට අග දක්වාම දුක අත්විඳිනවා. මේ දුකින් පිරි ලෝකයේ කිසිවෙකුට සාමයෙන් සිටිය නොහැකියි. මන්ද, එය මුළු ලෝකයම පිළිබඳ වූ කරුණක් වන නිසයි. සන්යාසීන් බොහොමයක් පාරිශුද්ධත්වය රැක තිබුණා වුවත්, භාරතය තවමත් අපිරිසිදු තත්ත්වයේම තිබෙනවා. ඔවුන් පාරිශුද්ධත්වයෙන් යුතුව සිටිනා නිසා තමයි අපිරිසිදු මිනිස්සු ඔවුන්ට සේවය කරමින් කන්නට බොන්නට දෙන්නේ. ඔවුන් වෙනුවෙන් මිනිස්සු මාලිගා පවා තනනවා. එමනිසා, පාරිශුද්ධත්වය රකිනා අය බොහෝ ප්‍රසිද්ධ වෙනවා. බාබා ඔබට මෙම පාපයන් පරදා ජය ගන්නට සලස්වනවා. තමා දේවතා තත්ත්වයේ වන්දනා ලබන්නට සුදුස්සන්ට සිටි බව සෑම කෙනෙක්ම අමතක වී ගොස් තිබෙනවා. පාපයෙන් තොර දේවතාවන්ගේ වංශය තිබෙනවා. එහිදී නිර්මාණය සිදු වන්නේ කෙසේද කියා ඔවුන් අභනවා. අනිවාර්යෙන්ම එය සිදු වන්නේ එහි තිබෙනා සිරිත් විරිත් අනුවයි. පළමුවෙන්ම, පියාගෙන් රාජයෝගා ඉගෙන ඔබගේ ඒ වාසනාව නම් වූ රාජ්‍යයෙහි, උරුමය හිමිකර ගන්න. එහිදී දරුවන් උපදින්නේ කෙසේද කියා ඔබ විමසිය යුතු නැහැ. වංශය දිගින් දිගටම පැවතෙනවා. ඔවුන්ගේ (සන්යාසීන්ගේ) අත්හැරීම රාජෝ ප්‍රධාන් වන අතර දේවතාවන්ගේ අත්හැරීම සතෝ ප්‍රධාන්. සන්යාසීන් උපත ලබන්නේ පාපයෙන්. පසුව ඔවුන් පාපයෙන් තොර වීමට උත්සාහ ගන්නවා. එය පාපයෙන් තොර වූ ලෝකය වන අතර මෙය පාපයෙන් පිරි ලෝකයයි. පාපයෙන් තොරව ලෝකය දිගින් දිගටම පැවතෙන්නේ කෙසේදැයි පාපකාරී මිනිස්සු කල්පනා කරනවා. ඔවුන්ගේ දැකීම අනුව තමයි, ඔවුන්ට ලෝකය දිස්වන්නේ. බාබා ඔබට ඉතාමත් හොඳ දරුවන් බවට පත් කරවනවා! ඔබ බුද්ධිය තුළ ඉලක්කය තිබෙනවා. දෙවියන් අපව ඔහු හා සම තත්ත්වයට, දේවී දේවතාවන් බවට පත් කරවනවා. එමනිසා, අප දැන් දෙවන දෙව්වරු වන අතර, පසුව අප දේවතාවන් බවට පත් විය යුතු වෙනවා. දෙවන දේවතාවන් බවට පත් වීමෙන් පසු, අප පියාගේ නිවහන කරා යා යුතුයි. ඔහු පිවිතුරු වන්නා සේම, ඔබත් ඔහු සිහිපත් කිරීමෙන් පාරිශුද්ධත්වයට පත් වෙනවා. පසුව ඔබ පිවිතුරු ලෝකය වෙත යනවා. එහි කිසිමාකාරයක දුකක් ඇත්තේ නැහැ. මනුෂ්‍යයන් ඉන්නේ කුමන තත්ත්වයකද කියතොත්, ඔවුන් පාරිශුද්ධත්වයට පත්වීම උදෙසා ගුරු කෙනෙක් යොදා ගන්නවා. අද කාලයේ නම්, ඔවුන් පාපකාරී මිනිසුන්ට පවා තම ගුරු ලෙස ගන්නවා. අපිරිසිදු ගෘහ ජීවිතයක් ගත කරනා ගුරු කෙනෙක් තවත් කෙනෙක්ට පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරවන්නේ කෙසේද? ඔවුන්ට මේ කිසිවක් වැටහෙන්නේ නැහැ. ඔවුන් පියා ගැනවත් දන්නේ නැහැ. මෙය අනාථයින්ගේ ලෝකයයි. ස්වර්ණමය යුගය වූ කලී, ස්වාමියා හා පාලකයාට අයිති වූවන්ගේ ලෝකයයි. ස්වාමියා හා පාලකයා විසින් දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කරනා නිසා, එම ජීව ස්වාමියා හා පාලකයාට අයිති වෙනවා. ඔබ දැන් දේව ශිෂ්‍යයන්. දෙවියන් කතා කළේ අර්ජුනාට පමණක් නොවේ, සත්පේ ද එහි සිටියා. එමනිසා, ඔබ දැන් පියාගේ ශ්‍රීමත් අතගමනය කළ යුතුයි. බාබා කියනවා: උසස් කෙනෙක් බවට පත්වන්න! ඔබ මෙම නාටකයන් වටහා ගත යුතුයි. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය නිර්මාණකරුවා හා අධ්‍යක්ෂකවරයායි. ඔහු බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හා ශංකර්වන් නිර්මාණය කරමින් ඔවුන්ට උපදෙස් දෙනවා. බ්‍රහ්මාගේ මාලය එව්ට රුද්‍රාගේ මාලය බවට පත් වී පසුව විෂ්ණුගේ මාලය බවට පත් වෙනවා. බාබා කියනවා: මාවන්, දිව්‍යලෝකයන් සිහිපත් කරන්න. එව්ට ඔබ ලක්ෂ්මි හා නාරායන් වැනි තත්ත්වයට පත් වනු ඇත. නියම ආදායම මෙයයි. මනුෂ්‍යයන් උපන් ලබන්නේ ඔවුන්ගේ කර්ම අනුවයි. බාබා දැන් ඔබට එවන් වූ උතුම් කර්ම කියා දෙනවා. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් උතුම් විමෙහිදී ඔබ ආදායමක් හිමිකර ගන්නවා. අනෙක් සෑම දෙයක්ම දුහුවිල්ලක් බවට පත් වනු ඇත. ඔබ ශරීර අවධානය අත්හැර දැමිය යුතුයි. අප දැන් බාබාට අයිති වන අතර, දැන් ඔහු වෙත යාමටයි සැරසෙන්නේ. ජීවය කියනවා: බාබා, ඔබ සිහි කිරීමෙන් මා මගේ සියලුම පාප කපා දමන්නම්. එව්ට ඔබ මා දිව්‍යලෝකය වෙත යවයි. මෙහිදී අපායේ විනාශයන් දිව්‍යලෝකයේ ස්ථාපනයන් සිදු වෙනවා. මහාභාරත යුද්ධය දැන් අත ලඟමයි. විමුක්තියේ හා ජීවන මුක්තියේ දොරටු විවෘත වන්නේ මෙමගින් පමණයි. මඳක් බලන්න, මෙහි අසුන්ගෙන සිටීමෙන්ම පමණක් කොපමණ අසනීප නැති වී යනවාද. එහිදී, සැප පහසුව හැර වෙත කිසිවක් ඇත්තේ නැහැ. මෙය දුකින් පිරි දේශයයි. මේ නිසා තමයි සතුටින් පිරි ලෝකය සඳහා උත්සාහ දැරිය යුතු වන්නේ. එහිදී මායා නැහැ. ඒ වගේම ශරීර අවධානය ඇත්තේත් නැහැ. තමා ජීවයක් බවත්, තම ශරීරය මහජ වී ඇති නිසා අලුත් ශරීරයක් ලබා ගත යුතු වන බවත් එහිදී ඔවුන් වටහා ගන්නවා. එහිදී ඔබ බාබා වෙත යනවා ය යන දැනුම ඔබට නැහැ. අප දැන් බාබා වෙත යා යුතු වන බවත්, පසුව බාබා අපට දිව්‍යලෝකය වෙත යවනවාය යන දැනුමත් ඔබ තුළ තිබෙන්නේ මේ කාලයේ පමණයි. ජීවිතය ගෙන යාමට අවශ්‍ය සියලු කාර්යයන්හි යෙදෙන්න. ඔබ කෙතරම් දුරට කිකරුද, විශ්වාසනීයද, ඒ තරමටම ඔබ දියුණුව ලබනු ඇත. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් උසස් වන්න. වටිනා දරුවන්ගේ කාර්යභාරය වන්නේ, පියාගෙන් තම සම්පූර්ණ උරුමය ලබා ගැනීමයි. ඔබ දැන් එය ලබා ගන්නොත්, සෑම වක්‍රයකදීම ලබනු ඇත. දැන් එය ලබා

නොගතහොත් සෑම වක්‍රයකදීම එය ඔබට අහිමි වූවක් වනු ඇත. දරුවන් වන ඔබ හා සසඳා බලන කළ, මුළු ලෝකයම දිළිඳු වෙලා. සෑම කෙනෙක්ම බංකොලොත් වන අතර සෑම දෙයක්ම දුහුවිල්ලක් බවට පත් වනු ඇත. ඔබ දැන් සත්‍යයේ දේශය උදෙසා සත්‍ය වූ ආදායමක් ලබා ගන්නවා. පරම පියා කියනවා: ඔබ නැවත මගේ නිවහන වෙත පැමිණිය යුතුයි. එමනිසා, එම නිවහන සිහිපත් කරන්න. නිවසේ පාලකයා මෙසේ කියනවා: මගේ නිවසේ පාලකයන් වූයේ ඔබයි, ඉතින් දැන් නැවතත් එම නිවහන සිහිපත් කරන්න. නාටකය දැන් අවසන් වීමට ලගයි. එය ඉතාමත් පහසුයි! අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. කිකරු විමෙන්, විශ්වසනීය විමෙන් හා සුදුස්සෙක් බවට පත් විමෙන්, ඔබගේ සම්පූර්ණ උරුමය හිමිකර ගන්න. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් හා උසස් ක්‍රියාවන්හි යෙදීමෙන් ඔබ වෙනුවෙන්ම නියම ආදායමක් උපයා ගන්න.
2. සම්පූර්ණයෙන්ම පාපයෙන් තොර විමෙන්, නියම බ්‍රහ්මින් කෙනෙක් බවට පත්වන්න. පාරිශුද්ධත්වයට පත් වී ඒ පිවිතුරු ලොවට යාමට සුදුස්සෙක් වන්න.

වරදානස: ඔබ 'මගේ බාබා' යන සිතිවිල්ල හැම පියවරකදීම තබා ගනිමින් ඉන් ලබන උපකාර අත්විඳීමත් සමඟ ශ්‍රද්ධාවන්ත බුද්ධිය ඇත්තෙක් වේවා.
නාටකයට අනුව, බුද්ධියේ අවල ශ්‍රද්ධාව ඇති දරුවන්ට සහ ඔවුන්ගේ සිතිවිලි හා හදවතේ 'පියා මගේ වන අතර, මා අයිති පියාටයි' යන්න ඇති අයට නිරායාසයෙන් උදව් ලැබේ. සරලවම අවංක හදවතින්, 'මගේ බාබා' යැයි කී විට ඔබට දිගටම හැම පියවරකදීම උදව් ලැබෙන බව අත්දැකිය හැකියි. එකම පරම පියාට අඛණ්ඩ සෙනෙහස ඇති දරුවන් කිසි දෙයකට නැවැත්විය නොහැකියි. පරම පියාගේ සෙනෙහස ඔබට සෑම අවස්ථාවක්ම අහිබැවීමට සලස්වා, දිගටම ඔබට පියාභා යෑමට සලස්වයි.

පාඨය: නිරන්තරයෙන්ම පරම පියාගේ ආලෝකය හා බලය ලබන විට, මායාට ඔබ ඉදිරියෙහි සිටිය නොහැකි වේ.

*** ඔම් ශාන්ති ***